

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie skargi A. G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt VI Ga 153/15, wydanego w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości J. Z. – A. w upadłości likwidacyjnej w D. przeciwko A. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2016 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza od skarżącej na rzecz powoda kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście) tytułem kosztów postępowania ze skargi.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu w ten sposób, że uwzględnił żądanie zasądzenia od pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 36561,93 zł tytułem reszty wynagrodzenia za dostawę i montaż stolarki okiennej.

Pozwana wniosła skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądała stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że w świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁹ k.p.c.).